

UOHSX007KRQC

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R411/2014/VZ-31194/2015/323/RBu

Brno 2. října 2015

V řízení o rozkladu ze dne 25. 11. 2014, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, jenž podal zadavatel –

- **Město Hostivice**, IČO 00241237, se sídlem Husovo náměstí 13, 253 01 Hostivice, ve správním řízení zastoupené na základě plné moci ze dne 25. 11. 2014 advokátní kanceláří Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář, IČO 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 – Nové Město,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S572/2014/VZ-23850/2014/552/SPo ze dne 10. 11. 2014, vydanému ve správním řízení zahájeném z moci úřední dne 8. 8. 2014 ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách ve znění účinném v době zahájení zadávacího řízení, zadavatelem při zadávání veřejné zakázky „**Rozšíření kapacity ZŠ Hostivice**“ **Základní škola Hostivice, objekt „B“ Hostivice**“ v užším řízení, jehož formulář „Oznámení o zakázce“ byl v Informačním systému veřejných zakázek uveřejněn dne 19. 7. 2010 pod evidenčním číslem zakázky 60047480,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S572/2014/VZ-23850/2014/552/SPo ze dne 10. 11. 2014

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) obdržel podnět ze dne 25. 3. 2014 k zahájení správního řízení z moci úřední ve věci postupu zadavatele – Město Hostivice, IČO 00241237, se sídlem Husovo náměstí 13, 253 01 Hostivice, ve správním řízení zastoupené na základě plné moci ze dne 25. 11. 2014 advokátní kanceláří Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář, IČO 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 – Nové Město (dále jen „**zadavatel**“), při zadávání níže uvedené veřejné zakázky.
2. Dne 19. 7. 2010 uveřejněním Oznámení o zakázce v Informačním systému o veřejných zakázkách (dále jen „**Oznámení o zakázce**“) zahájil zadavatel užší řízení veřejné zakázky s názvem „Rozšíření kapacity ZŠ Hostivice“ Základní škola Hostivice, objekt „B“ Hostivice“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).
3. Z bodu II.1.5) Oznámení o zakázce vyplývá, že předmětem veřejné zakázky jsou stavební práce spočívající ve vybudování (přístavba) školního pavilonu, ve kterém bude umístěno 9 učeben, dvě třídy pro družinu a požadovaný počet kabinetů, šaten a sociálního zařízení pro uvedený počet učeben. Dle bodu II.2.1) Oznámení o zakázce zadavatel stanovil předpokládanou hodnotu ve výši 47 500 000Kč bez DPH.
4. Dále si Úřad od zadavatele vyžádal dokumentaci o veřejné zakázce, z níž zjistil následující skutečnosti.
5. V bodě 7.7 výzvy k podání žádosti o účast a k prokázání splnění kvalifikace „Předpokládaná hodnota veřejné zakázky“ a v bodě 9.7 zadávací dokumentace zadavatel stanovil, že: *„Předpokládaná hodnota veřejné zakázky je 47,500.000,-- Kč bez DPH, tj. 57.000.000,-- Kč včetně DPH a byla stanovena v souladu s § 16 jako maximální výše peněžitého závazku zadavatele za dobu účinnosti smlouvy o dílo.“*
6. V bodě 5.1 výzvy k podání žádosti o účast a k prokázání splnění kvalifikace a v bodě 5.2 zadávací dokumentace je dále uvedeno, že: *„Informace a údaje uvedené v jednotlivých částech této zadávací dokumentace a v přílohách zadávací dokumentace vymezují závazné požadavky zadavatele na plnění veřejné zakázky. Tyto požadavky je uchazeč povinen plně a bezvýhradně respektovat při zpravování své nabídky a ve své nabídce akceptovat. Neakceptování požadavků zadavatele uvedených v této zadávací dokumentaci či změny obchodních podmínek budou považovány za nesplnění zadávacích podmínek s následkem vyloučení uchazeče z další účasti v zadávacím řízení.“*

7. Z dokumentace o veřejné zakázce dále vyplývá, že zadavatel ve fázi podání nabídek obdržel 5 nabídek. Nabídková cena všech nabídek překročila předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, žádná z podaných nabídek přitom nebyla z důvodu nesplnění zákonných požadavků a požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách podle § 76 odst. 1 zákona ze zadávacího řízení vyřazena a také žádný z uchazečů nebyl poté podle § 76 odst. 6 zákona vyloučen z další účasti v zadávacím řízení.
8. Z protokolu o posouzení a hodnocení nabídek dále vyplývá, že hodnotící komise vyhodnotila jako nabídku s nejnižší nabídkovou cenou nabídku uchazeče – Sdružení „Základní škola Hostivice“, jehož účastníky byla společnost PP 53, a.s., IČO 29011299, se sídlem Za zastávkou 373, 109 00 Praha 10 – Dolní Měcholupy a společnost BAU plus, a.s., IČO 25607618, se sídlem Na Zlíchově 228/4, 152 00 Praha 5 – Hlubočepy (dále jen „**vybraný uchazeč**“), a zadavatel následně dne 14. 10. 2010 rozhodl o výběru nejhodnější nabídky tohoto uchazeče. Zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem dne 16. 11. 2010 smlouvu o dílo. Cena veřejné zakázky na základě smlouvy o dílo činila 48 830 295,94 Kč bez DPH (58 596 355,13 Kč s DPH).
9. Jelikož po posouzení dokumentace o veřejné zakázce získal Úřad pochybnosti o tom, zda zadavatel svým postupem neporušil § 76 odst. 1 a 6 zákona ve spojení s § 6 zákona, když hodnotící komise nevyřadila nabídky všech uchazečů zadávacího řízení a následně zadavatel nevyločil tyto uchazeče z další účasti v zadávacím řízení, když cena jejich nabídek překračovala předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, která byla zadavatelem stanovena jako maximální výše peněžitého závazku zadavatele za dobu účinnosti smlouvy o dílo, zahájil dne 8. 8. 2014 správní řízení z moci úřední.

II. Napadené rozhodnutí

10. Dne 10. 11. 2011 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S572/2014/VZ-23850/2014/552/SPo z téhož dne (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), v jehož výroku I. rozhodl tak, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky nedodržel postup stanovený v § 76 odst. 1 a 6 zákona ve spojení s § 6 zákona, když hodnotící komise nevyřadila nabídky všech uchazečů zadávacího řízení a následně zadavatel nevyločil tyto uchazeče z další účasti v zadávacím řízení, když cena jejich nabídek překračovala předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, která byla zadavatelem stanovena jako maximální výše peněžitého závazku zadavatele za dobu účinnosti smlouvy o dílo, čímž nesplnili požadavky zadavatele v zadávacích podmínkách, přičemž tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky a zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem dne 16. 11. 2010 smlouvu o dílo na plnění předmětné veřejné zakázky.
11. Ve výroku II. napadeného rozhodnutí Úřad za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. napadeného rozhodnutí uložil zadavateli podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona pokutu ve výši 150 000 Kč.
12. V odůvodnění výroku I. napadeného rozhodnutí Úřad nejprve obecně uvedl výklad ohledně stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky. Jako stěžejní vzal Úřad v úvahu skutečnost, že zadavatel v bodě 7.7 výzvy k podání žádosti o účast a k prokázání splnění kvalifikace a v bodě 9.7 zadávací dokumentace předpokládanou hodnotu veřejné zakázky v podstatě „povýšil“ na hodnotu maximální pro cenu předmětné veřejné zakázky. Podle

Úřadu zadavatel jednoznačně projevili svoji vůli stanovit požadavek v tom smyslu, že konečná cena předmětné veřejné zakázky nesmí překročit stanovenou předpokládanou hodnotu.

13. S odkazem na § 76 odst. 1 a 6 zákona Úřad konstatoval, že každá nabídka, která nesplňuje požadavky zadavatele v zadávacích podmínkách, musí být bez dalšího vyřazena a posléze uchazeč, který podal tuto nabídku, musí být ze zadávacího řízení vyloučen. Ve vztahu k šetřenému případu, kdy všichni uchazeči podali nabídky překračující předpokládanou hodnotu veřejné zakázky povýšenou na hodnotu maximální pro cenu, která činila 47.500.000,- Kč bez DPH, pak Úřad dospěl k závěru, že zadavatel porušil své povinnosti, resp. zákon, když nepostupoval podle § 76 odst. 1 a 6 zákona, přičemž nabídky nespĺňující požadavky zadavatele dále hodnotil, na základě nejnižší nabídkové ceny vybral nejvhodnější nabídku a uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu o dílo.
14. Dále Úřad posuzoval skutečnost, zda nedodržení postupu stanoveného zákonem, kterého se zadavatel dopustil, podstatně ovlivnilo nebo mohlo ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Po posouzení specifík užšího řízení a skutečností, že osm zájemců podalo žádost o účast v rámci zadávacího řízení o předmětnou veřejnou zakázku, ze kterých pak tři, na základě náhodného losu, zadavatel vyloučil, a že žádná z podaných nabídek nerespektovala požadavek zadavatele na maximální cenu zakázky, dospěl Úřad k závěru, že pokud by tedy zadavatel postupoval v souladu se zákonem, a tedy všechny uchazeče ze zadávacího řízení vyloučil a zadávací řízení zrušil, nelze vyloučit, že by neobdržel nabídky i od „nových“ potenciálních dodavatelů v rámci „nového“ zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku, které mohly být pro zadavatele výhodnější. Úřad rovněž citoval rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 58/2010-159 ze dne 20. 3. 2012, z něhož vyplývá, že zjednodušeně řečeno k naplnění skutkové podstaty správního deliktu postačí pouze potenciální možnost ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky.
15. Závěrem Úřad posoudil jednání zadavatele ve vztahu k zásadám uvedeným v § 6 zákona a dospěl k závěru, že se zadavatel svým postupem dopustil rovněž porušení zásady transparentnosti, jelikož tím, že zadavatel akceptoval v podaných nabídkách nesplnění podmínky, kterou sám původně v zadávací dokumentaci stanovil, způsobil situaci, kdy nebylo předem zřejmé, které podmínky zadavatele v zadávací dokumentaci jsou závazné a které nikoliv.
16. K uložení sankce Úřad uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí následující. Úřad nejprve posoudil, zda nezanikla odpovědnost zadavatele za správní delikt, a následně posoudil závažnost správního deliktu. Dle Úřadu se nejednalo o správní delikt nezávažnější, neboť zadavatel zahájil zadávání veřejné zakázky v užším řízení postupem podle zákona, avšak veřejnou zakázku nezadal řádným způsobem. V šetřeném případě Úřad nenalezl žádné přitěžující ani polehčující okolnosti, které by mohl při stanovení výše pokuty zohlednit. Úřad při stanovení výše pokuty rovněž přihlédl i k ekonomické situaci odpovědného subjektu, když zohlednil výsledky hospodaření zadavatele dostupné na internetových stránkách zadavatele (www.hostivice.eu) za rok 2013, a konstatoval, že stanovenou výši pokuty nelze považovat za likvidační. Při stanovení výše pokuty Úřad preferoval preventivní charakter sankce a uložil zadavateli pokutu u dolní hranice zákonné sazby.

III. Námitky rozkladu zadavatele

17. Dne 25. 11. 2014 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad zadavatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 10. 11. 2014. Rozklad byl tedy podán v zákonné 15denní lhůtě.
18. V bodu II. a) rozkladu zadavatel tvrdí, že se snažil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky vymezipřít kvalifikovaně a s dostatečnou přesností s ohledem na své zkušenosti a je zřejmé, že při stanovení předpokládané hodnoty zcela neodhadl situaci na relevantním trhu, která dle zadavatele vyplynula až po uplynutí lhůty pro podání nabídek. Dále zadavatel odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S428/2012/VZ-546/2013/512/JO n ze dne 9. 1. 2013, resp. na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R24/2013/VZ-21039/2013/310/PMa ze dne 30. 10. 2013 a má za to, závěry v těchto rozhodnutích jsou aplikovatelné i na posuzovanou situaci. Na základě současné rozhodovací praxe není dle zadavatele přípustné, aby zadavatel jakýmkoliv způsobem přenášel odpovědnost za správnost a úplnost údajů uvedených v zadávací dokumentaci na dodavatele, a dodává, že nelze připustit, aby zadavatel v důsledku svého pochybení při stanovení předpokládané hodnoty vyloučil všechny uchazeče.
19. V bodu II. b) rozkladu zadavatel k otázce vyloučení všech uchazečů ze zadávacího řízení odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně (dále jen „**krajský soud**“) č. j. 62 Af 62/2010-367 ze dne 26. 4. 2012 týkající se zásady hospodárného vynakládání veřejných prostředků. S ohledem na skutečnost, že pokud by zadavatel vyloučil všechny uchazeče zadávacího řízení, poté by zahájil nové zadávací řízení a s největší pravděpodobností by nestihl provést nové zadávací řízení, v důsledku čehož by byla zadavateli krácena poskytnutá dotace v plné výši, má zadavatel za to, že postupoval v souladu se zásadou hospodárného vynakládání veřejných prostředků.
20. V bodu II. c) rozkladu zadavatel k závaznosti stanovené předpokládané hodnoty uvádí, že nelze jednoznačně prohlásit, že by stanovená maximální výše předpokládané hodnoty byla zadavatelem považována za závaznou zadávací podmínku z toho důvodu, že tento striktní požadavek nestanovil v Oznámení o zakázce. Zadavatel dále zastává názor, že jak zadavatel, tak i dodavatelé nevnímali danou zadávací podmínku jako závaznou, neboť nelze rozumně předpokládat, že v případě kdy by byli dodavatelé přesvědčeni o závaznosti maximální výše nabídkové ceny a věděli by, že tuto podmínku nejsou schopni splnit, trátili by čas přípravou nabídky a jejím podáním s vědomím, že budou následně zadavatelem ze zadávacího řízení vyloučení.
21. K vlivu postupu zadavatele na výběr nevhodnější nabídky zadavatel v bodu III. rozkladu namítá, že odpovědnost za spáchání správního deliktu je Úřad povinen posuzovat ve vztahu k danému zadávacímu řízení, a nikoli k zadávacímu řízení potenciálně nově vyhlášenému, u něž navíc neexistuje jistota, že bude skutečně vyhlášeno. Zadavatel považuje za potvrzené, že žádného zájemce o veřejnou zakázku nebyla tato podmínka způsobila odradit od jeho účasti v zadávacím řízení, a tedy množina osmi, kteří podali své žádosti o účast v zadávacím řízení, byla konečná a neměnná. Jelikož všech pět zájemců (3 uchazeči byli náhodným losem vyřazeni) svou nabídku do zadávacího řízení podalo, nelze podle zadavatele dospět k jinému závěru než k tomu, že žádného z uchazečů stanovená hranice nabídkové ceny od podání nabídky neodradila, a tudíž stanovená podmínka žádným způsobem neovlivnila výběr

nejvhodnější nabídky. Zadavatel je přesvědčen, že postupoval v souladu se zákonem a zásadou hospodárnosti, když ze zadávacího řízení nevyločil všechny uchazeče,

22. V bodu IV. rozkladu zadavatel odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „**NSS**“) sp. zn. 6 A 126/2002 ze dne 27. 10. 2004 a na rozhodnutí Úřadu č. j. S65/2009/VZ-5283/2009/510/MCh ze dne 30. 4. 2009 a namítá, že nebyly splněny zákonné podmínky pro uložení sankce ve výši 150 000 Kč, když jednáním zadavatele nebyla naplněna materiální stránka správního deliktu, ani jeden ze znaků skutkové podstaty, a tedy ani vliv postupu zadavatele na výběr nejvhodnější nabídky v zadávacím řízení.

Závěr rozkladu zadavatele

23. Zadavatel s ohledem na výše uvedené navrhuje zrušit napadené rozhodnutí a správní řízení zastavit, popř. napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit Úřadu k novému projednání.

IV. Řízení o rozkladu

24. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

25. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
26. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je výše uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem.
27. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

Ke stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky

28. Obecně lze souhlasit s tvrzením zadavatele, že předpokládaná hodnota slouží pro stanovení režimu, v němž má být veřejná zakázka zadávána. Toto tvrzení však Úřad nijak v napadeném rozhodnutí nevyvrací, když k předmětnému tvrzení výslovně uvedl, že „*Úřad žádným způsobem nerozporuje tvrzení zadavatele v jeho vyjádření.*“
29. Avšak tvrzení zadavatele, že chápal předpokládanou hodnotu jako orientační finanční částku, která nikdy nemůže zcela odpovídat podmínkám na relevantním trhu v daném místě a čase, již nelze z následujících důvodů přijmout.
30. Úřad na základě zjištěného skutkového stavu (viz bod 5. odůvodnění tohoto rozhodnutí a bod 8. odůvodnění napadeného rozhodnutí) dospěl k závěru, že předpokládanou hodnotu veřejné zakázky zadavatel fakticky „povýšil“ na hodnotu maximální pro cenu předmětné

veřejné zakázky, což je sice zcela v dispozici zadavatele, ale tím však současně určil jeden ze závazných „mantinelů“ zadávacího řízení. K uvedenému závěru Úřad dospěl rovněž na základě toho, že dovedl, že zadavatel jednoznačně projevil svoji vůli stanovit požadavek v tom smyslu, že konečná cena předmětné veřejné zakázky nesmí překročit stanovenou předpokládanou hodnotu. Závěr úřadu je rovněž v souladu s rozhodnutím Úřadu č. j. ÚOHS-S554/2012/VZ-2263/2014/521/HKu/PAn ze dne 31. 1. 2014, kde bylo dovozeno, že zadavatel je „oprávněn stanovit maximální možnou akceptovatelnou výši nabídkové ceny jako cenu nepřekročitelnou, přičemž překročení takto stanovené nabídkové ceny je potom důvodem pro vyloučení uchazeče pro nesplnění zadávacích podmínek“.

31. V tomto případě zadavatel, a to v bodě 7.7 výzvy k podání žádosti o účast a k prokázání splnění kvalifikace a v bodě 9.7 zadávací dokumentace, stanovil, že: „*Předpokládaná hodnota veřejné zakázky je 47,500.000,-- Kč bez DPH, tj. 57.000.000,-- Kč včetně DPH a byla stanovena v souladu s § 16 jako maximální výše peněžitého závazku zadavatele za dobu účinnosti smlouvy o dílo.*“
32. Přes skutečnost, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky slouží pouze k účelu stanovení zadávacího řízení a sama o sobě není pro uchazeče závazná, je pravdou, že pokud zadavatel v souladu s § 44 odst. 1 zákona ve výzvě k podání žádosti o účast a k prokázání splnění kvalifikace a v zadávací dokumentaci opakovaně stanovil své požadavky na nabídky uchazečů včetně maximální výše peněžitého závazku zadavatele za dobu účinnosti smlouvy o dílo, nelze žádným výkladem dovodit, že tato maximální hranice je pouze orientační.
33. Podle rozsudku NSS č. j. 8 Afs 12/2010 – 268 ze dne 22. 7. 2010 je pojmem užitým v zadávací dokumentaci na veřejnou zakázku zpravidla třeba přisuzovat jejich obecně přijímaný význam, nejsou-li ze seznatelných důvodů použity ve specifickém významovém smyslu nebo nejsou-li v zadávací dokumentaci konkrétně definovány.
34. Podle § 17 písm. l) se zadávacími podmínkami rozumí veškeré požadavky zadavatele uvedené v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení, zadávací dokumentaci či jiných dokumentech obsahujících vymezení předmětu veřejné zakázky. Zadávacími podmínkami tedy v tomto případě bezpochyby byly požadavky uvedené v bodě 7.7 výzvy k podání žádosti o účast a k prokázání splnění kvalifikace a v bodě 9.7 zadávací dokumentace.
35. Maximální výše peněžitého závazku zadavatele za dobu účinnosti smlouvy o dílo nebyla zadavatelem nikde v zadávací dokumentaci blíže definována, a proto je nutné požadavek zadavatele vykládat v souladu s výše uvedeným rozsudkem NSS, a to jako nejvyšší nepřekročitelný finanční limit peněžitého závazku zadavatele za dobu účinnosti smlouvy o dílo. Konstatuji, že se jedná o požadavek na způsob zpracování nabídkové ceny, přičemž zadavatel stanovil požadavky na způsob zpracování nabídkové ceny tak, že určil maximální akceptovatelnou cenu, kterou je ochoten zaplatit, a vyšší cenové nabídky jsou pro něj nepřijatelné. S ohledem na uvedené se zcela ztotožňuji s výše uvedeným závěrem Úřadu a námitku zadavatele považuji za nedůvodnou.
36. K odkazu zadavatele na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S428/2012/VZ-546/2013/512/JOn ze dne 9. 1. 2013, resp. na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R24/2013/VZ-21039/2013/310/PMa ze dne 30. 10. 2013 uvádím následující.

37. V případě vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S428/2012/VZ, resp. ÚOHS-R24/2013/VZ lze do jisté míry najít skutkové podobnosti s šetřeným případem. Byly podány nabídky s nabídkovými cenami v relativně odlišné výši od předpokládané hodnoty. V odkazovaném případě nižší, v šetřeném případě vyšší. V odkazovaném případě však byla řešena zcela odlišná právní otázka týkající se § 77 odst. 1 zákona v návaznosti na § 6 zákona. Úřad v odkazovaném případě dospěl k závěru, že nabídkové ceny byly zadavatelem označeny za mimořádně nízké a uchazeči byli zadavatelem vyzváni k vysvětlení nabídek podle § 77 odst. 1 zákona pouze na základě jejich porovnání s předpokládanou hodnotou zakázky a nikoli na základě vzájemného porovnání nabídek. Takový závěr však žádným způsobem nelze aplikovat na šetřený případ.
38. Skutečnost, že zadavatel při stanovení předmětného požadavku zcela neodhadl situaci na relevantním trhu, nic nemění na skutečnosti, že zadavatel, resp. hodnotící komise byla podle § 76 odst. 1 zákona povinna posoudit nabídky uchazečů z hlediska splnění zákonných požadavků a požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách.
39. K odkazu zadavatele na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S248/2009/VZ-14223/2009/510/MOn ze dne 16. 12. 2009 uvádím, že závěr, že v žádném případě není přípustné, aby zadavatel jakýmkoli způsobem přenášel odpovědnost za správnost a úplnost údajů uvedených v zadávací dokumentaci na dodavatele, znamená, že je to právě zadavatel, kdo odpovídá za jednoznačné, srozumitelné a úplné stanovení zadávacích podmínek. Pokud zadavatel tímto způsobem zadávací podmínky nestanoví a v důsledku toho obdrží neporovnatelné či nevyhovující nabídky, je odpovědný právě zadavatel a je tedy povinen strpět příslušné důsledky jeho jednání. V šetřeném případě však požadavek zadavatele na maximální výši peněžitého závazku zadavatele za dobu účinnosti smlouvy o dílo byl stanoven jednoznačně srozumitelně a byl úplný. Z toho důvodu mám předmětný odkaz zadavatele za nedůvodný.
40. K této části závěrem konstatuji, že pomocí jazykového i logického výkladu a též s přihlédnutím k předmětu plnění veřejné zakázky lze v dané věci dospět k jedinému možnému závěru, jak předmětný požadavek zadavatele chápat. Nelze přistoupit na argumentaci zadavatele, že se jednalo pouze o orientační finanční hodnotu. Pokud by zadavatel skutečně zamýšlel stanovit předpokládanou hodnotu tak, jak popisuje v rozkladu, bylo na místě tuto zadávací podmínku vymezit jiným způsobem. Příkladem může být stanovení předpokládané hodnoty bez dovětku „*a byla stanovena v souladu s § 16 jako maximální výše peněžitého závazku zadavatele za dobu účinnosti smlouvy o dílo.*“ Nebylo tedy v souladu se zásadou transparentnosti, pokud zadavatel považoval předmětný požadavek za splněný, přestože jej vybraný uchazeč a ani jiný uchazeč nesplnil, resp. předložil nabídku, která překračovala zadavatelem stanovenou maximální výši peněžitého závazku.

K otázce vyloučení všech uchazečů ze zadávacího řízení

41. K zadavatelem namítané skutečnosti, že pokud by zadavatel vyloučil všechny uchazeče zadávacího řízení, nestihl by provést nové zadávací řízení, uvádím, že jde o holé tvrzení zadavatele bez bližšího odůvodnění. Zadavatel se o skutečnosti, na základě které byl povinen zrušit zadávací řízení, dozvěděl okamžikem otevření obálek s podanými nabídkami dne 20. 9. 2010. Veřejná zakázka byla zadavatelem zadána dne 16. 11. 2010. Jestliže by tedy

zadavatel absolutně trval na uzavření smlouvy dne 16. 11. 2010, zbývalo mu pro provedení regulérního zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku nejvýše 57 dní.

42. S ohledem na hodnotu veřejné zakázky by zadavatel musel postupovat podle ustanovení zákona platných pro zadávání podlimitních veřejných zakázek a veřejnou zakázku zadat např. v užším řízení, jak učinil v šetřeném zadávacím řízení. S ohledem na skutečnost, že zadavatel měl zadávací podmínky zpracovány a vzhledem k délce a možnému zkrácení lhůty pro podání žádosti o účast a podání nabídek stanovených v § 39 a 40 zákona pro podlimitní veřejné zakázky, nelze vyloučit, že by zadavatel stihl „následující“ zadávací řízení řádně a včas dokončit.
43. V případě užšího řízení činí lhůta pro podání žádostí o účast u podlimitních veřejných zakázek 15 dnů. Lhůta pro podání nabídek podle § 39 odst. 3 písm. a) zákona 15 dnů. Zadavatel měl přinejmenším možnost zkrátit lhůtu pro podání nabídek o 5 dnů podle § 40 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách, tedy obě lhůty v souhrnu až na 25 dnů. V šetřeném případě by tedy lhůta pro podání nabídek, kdyby zadavatel odeslal oznámení o veřejné zakázce až 5 dní po otevření obálek s nabídkami (25. 9. 2010), mohla končit např. dne 20. 10. 2010 (pokud by lhůta započala dnem následujícím po dni 25. 9. 2010, tedy 26. 9. 2010 – Pozn. předsedy Úřadu: Lhůta pro podání nabídek začíná podle ust. § 39 odst. 5 zákona běžet dnem následujícím po dni odeslání oznámení o zahájení zadávacího řízení). Do data 16. 11. 2010 by zadavateli stále zbývalo celých 27 dní na dokončení „následujícího“ zadávacího řízení. Takovou dobu lze považovat za dobu, během níž lze úspěšně dokončit realizaci „následujícího“ zadávacího řízení.
44. Současně však k tomuto podotýkám, že samozřejmě nelze předem vyloučit „problémový“ průběh následného zadávacího řízení spočívající např. v podání námitek ze strany uchazečů o veřejnou zakázku, vydání předběžného opatření zakazu uzavření smlouvy Úřadem apod., avšak stejně tak nelze vyloučit ani průběh „bezproblémový“. V šetřeném případě, kdy zadavatel žádné zadávací řízení ani nezačal, tak nelze předem konstatovat, že by z časových důvodů nestihl provést zadávací řízení (když podle zákonných lhůt by zadávací řízení provést mohl).
45. Rovněž je potřeba poukázat na fakt, že od okamžiku, kdy se zadavatel dozvěděl o skutečnosti, na základě které byl povinen zrušit zadávací řízení, tedy dne 20. 9. 2010, do stanoveného data pro dokončení realizace předmětu veřejné zakázky (nejpozději dne 15. 8. 2011) stále zbývalo celkem 329 dní. Takovou dobu lze považovat za dobu, během níž lze úspěšně dokončit realizaci zadávacího řízení a rovněž dokončit realizaci veřejné zakázky. Konečně uvádím, že zadavatel mohl veřejnou zakázku zadat i v jiném v úvahu přicházejícím druhu zadávacího řízení (např. zjednodušené podlimitní řízení), kde jsou minimální lhůty pro podání nabídek ještě výrazně kratší, resp. nepředchází mu prvotní fáze užšího řízení, tedy podání žádostí o účast.
46. S ohledem na uvedené nelze přijmout tvrzení zadavatele, že by s největší pravděpodobností nestihl provést zadávací řízení.
47. Vzhledem k uvedenému závěru je potom irelevantní námitka zadavatele a taktéž odkazy na rozsudek krajského soudu týkající se zásady hospodárného vynakládání veřejných prostředků.

K závaznosti stanovené předpokládané hodnoty

48. Podle § 44 zákona o veřejných zakázkách je zadávací dokumentace soubor dokumentů, údajů, požadavků a technických podmínek zadavatele vymezujících předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá zadavatel. Dle § 6 zákona o veřejných zakázkách je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
49. V bodu II. c) rozkladu zadavatel opírá své námitky o znění zadávací dokumentace uvedené na úvodní straně: *„Pokud jsou rozpory mezi údaji v Oznámení o zakázce a údaji v zadávací dokumentaci, platí údaje obsažené v Oznámení o zakázce.“*
50. Na tomto místě opětovně odkazuji na zjištěný skutkový stav (viz bod 5. odůvodnění tohoto rozhodnutí a bod 8. odůvodnění napadeného rozhodnutí). Zadavatel ve dvou částech zadávací dokumentace vnesl požadavek na maximální výši peněžitého závazku zadavatele za dobu účinnosti smlouvy o dílo. Předmětný požadavek není v rozporu s ostatními částmi zadávací dokumentace, a především ani není v rozporu s oznámením o zakázce, naopak údaj je totožný a navíc ve výzvě k podání žádosti o účast a k prokázání splnění kvalifikace a v bodě 9.7 zadávací dokumentace je dále rozšířen, a to nikoliv ve vzájemném rozporu. Rozporem by se mohlo chápat uvedení např. rozdílné výše předpokládané hodnoty veřejné zakázky či nižší výše peněžitého závazku zadavatele za dobu účinnosti smlouvy o dílo. Proto byli uchazeči povinni předložit nabídky s nabídkovými cenami nižšími, než byl zadavatelem stanovený limit, pokud nechtěli být ze zadávacího řízení vyloučeni. Dodávám, že jednotlivé části zadávací dokumentace se navzájem doplňují a zadavatel uvedl předmětný požadavek, jak je uvedeno výše, na dvou místech, a proto nelze od tohoto požadavku odhlédnout.
51. O tom, že byl požadavek na maximální výši peněžitého závazku zadavatele za dobu účinnosti smlouvy o dílo dostatečně určitý a srozumitelný, svědčí výše provedený výklad předmětného požadavku (viz „Ke stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky“).
52. Co se týká závaznosti tohoto požadavku zadavatele, uvádím následující. V souvislosti s touto otázkou Úřad v napadeném rozhodnutí správně odkazuje na bod 5. 1. Výzvy k podání žádosti o účast a na bod 5. 2. Zadávací dokumentace (viz bod 6. odůvodnění tohoto rozhodnutí a bod 9. odůvodnění napadeného rozhodnutí).
53. Zákon v § 44 odst. 1 jednoznačně definuje odpovědnost zadavatele za správnost a úplnost zadávací dokumentace. Pokud tedy zadavatel opakovaně předložil uchazečům ke zpracování nabídkové ceny podklad, ve kterém jednoznačně a srozumitelně stanovil požadavek na maximální výši peněžitého závazku, přičemž výslovně uvedl závaznost takového požadavku i s eventuálními následky v případě jeho nedodržení, byl zadavatel povinen ve smyslu rozsudku NSS č. j. 5 Afs 131/2007-131 ze dne 12. 5. 2008, kde bylo dovozeno, že *„[P]ředmět a podmínky definované v zadávací dokumentaci nebo v oznámení veřejné zakázky musí být dodržovány po celý „život“ veřejné zakázky“*, tuto zadávací podmínku dodržel.
54. K zásadě transparentnosti zadávání veřejných zakázek uvádím, že je vedle zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace jednou ze základních zásad, jež musí být zadavatelem bezvýhradně dodržována v celém průběhu zadávacího řízení. Zásada transparentnosti

má zajistit, aby zadávání veřejné zakázky probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. Velmi rozsáhle se zásadou transparentnosti zabýval NSS ve svém rozsudku ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010-159, který potvrzuje interpretaci krajského soudu v rozsudku ze dne 19. 1. 2010, č. j. 62 Ca 31/2008-114, když na požadavek transparentnosti pohlíží tak, že tento není splněn tehdy, pokud jsou v zadatelově postupu shledány takové prvky, jež by činily zadávací řízení nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele. Z rozsudku NSS dále vyplývá, že „*podmínkou dodržení zásady transparentnosti je tedy průběh zadávacího řízení takovým způsobem, který se navenek jeví jako férový a řádný. (...) Porušení zásady transparentnosti nastává nezávisle na tom, zda se podaří prokázat konkrétní porušení některé konkrétní zákonné povinnosti*“. Podle názoru NSS tak ke konstatování netransparentnosti plně postačuje, že v průběhu zadávacího řízení prokazatelně vystanou pochybnosti odporující požadavkům zákona na průhlednost a transparentnost zadávacího řízení. Cílem zásady transparentnosti je tedy v zásadě vyloučit existenci rizika upřednostňování a svévole zadavatele. Transparentním postupem je v souladu s citovaným rozsudkem NSS takový postup, který nevzbuzuje pochybnosti o tom, že zadavatel jedná regulérně.

55. S ohledem na uvedené se zcela ztotožňuji se závěrem Úřadu, že zadavatel jednoznačně projevil svoji vůli stanovit požadavek v tom smyslu, že konečná cena předmětné veřejné zakázky nesmí překročit stanovenou předpokládanou hodnotu, přičemž zadavatel je tímto projevem vůle vázán, a se závěrem, že nedodržení předmětného požadavku při následném posouzení nabídky z hlediska splnění požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách tolerovat.
56. K uvedenému dodávám, že některé podmínky (např. zvláštní podmínky pro provedení předmětu veřejné zakázky, ukončení prací a další zadávací podmínky zadavatele) rovněž nebyly stanoveny v oznámení o zakázce. Z textu na úvodní straně však nelze dovodit, že by podmínky v zadávací dokumentaci, které rozšiřují skutečnosti uvedené oznámení o zakázce, nebyly pro zadavatele ani pro dodavatele závazné.
57. K námitce zadavatele, že dodavatelé nevnímali danou zadávací podmínku jako závaznou, neboť nelze rozumně předpokládat, že v případě kdy by byli dodavatelé přesvědčeni o závaznosti maximální výše nabídkové ceny a věděli by, že tuto podmínku nejsou schopni splnit, trátili by čas přípravou nabídky a jejím podáním s vědomím, že budou následně zadavatelem ze zadávacího řízení vyloučeni, uvádím, že je povinností a zájmem uchazeče, aby nabídka splňovala veškeré zákonné požadavky a zadání zadavatele, a aby jejich splnění bylo z nabídky dostatečně zřejmé a srozumitelné. Jestliže je tedy v zadávacích podmínkách uvedena maximální výše peněžitého závazku zadavatele za dobu účinnosti smlouvy o dílo, lze se důvodně domnívat, že nabídka obsahující vyšší nabídkovou cenu než zadavatelem uvedená maximální hranice nebude splňovat tento požadavek.
58. Skutečnost, že zadavatel obdržel nabídky, jež všechny překračovaly zadavatelem stanovenou maximální výši peněžitého závazku, naopak vybízí k otázce, zda zadavatel tento požadavek stanovil správně vzhledem k aktuální situaci na relevantním trhu, a následně k tomu, aby zadavatel provedl příslušné kroky, aby odstranil stav plynoucí z nesprávně stanovené zadávací podmínky. S ohledem na uvedené nemůže předmětná námitka zadavatele obstát.

K vlivu postupu zadavatele na výběr nejvhodnější nabídky

59. Stěžejní námitkou v bodu III. rozkladu zadavatele je, že Úřad posoudil ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky vykonstruováním hypotetické situace založené na předpokladu, že by zadavatel mohl vyhlásit nové zadávací řízení.
60. K námitkám vztahujícím se ke skutečnosti, zda nevyřazení všech uchazečů ze zadávacího řízení z důvodu překročení maximální výše nabídkové ceny podstatně ovlivnilo nebo mohlo ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, uvádím následující.
61. Skutečnost, že mohlo dojít k podstatnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, Úřad konstatoval v bodu 54. odůvodnění napadeného rozhodnutí. Z pohledu aplikace § 120 odst. 1 písm. a) zákona vyplývá, že k naplnění skutkové podstaty postačí, když je naplněna podmínka i jen potenciálního podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. V souvislosti s uvedeným poukazuji na své předchozí rozhodnutí č. j. ÚOHS-R180/2008/VZ-1837/2009/310/ASc ze dne 12. 2. 2009, ve kterém jsem se k dané problematice vyjádřil následovně: *„Skutková podstata správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona je navíc naplněna, i pokud jednání zadavatele má pouze potenciál podstatně ovlivnit výběr nabídky, tedy je pouze schopno tohoto ovlivnění, aniž by k němu nutně došlo. Z dikce zákona jasně plyne, že slovo „podstatně“ se vztahuje jak na skutečné ovlivnění (ovlivnil) tak i na potenciální možnost ovlivnění (mohl ovlivnit) výběru nabídky. ...k uložení pokuty Úřadem postačí pouze potenciální možnost ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Úřad tedy není nucen zkoumat, zda k ovlivnění skutečně došlo či nedošlo, neboť z hlediska ustanovení § 120 zákona stačí pouhá možnost tohoto ovlivnění.“* Dále uvádím, že podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona pak postačí, pokud je shledána možnost vlivu na výběr nejvhodnější nabídky, tedy hypotetická existence vlivu, přičemž není nutno prokazovat, že k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky fakticky došlo. Tomu odpovídá následující závěr Nejvyššího správního soudu, ke kterému tento soud dospěl v rozsudku č. j. 9 Afs 78/2012 – 28 ze dne 25. 7. 2013, jenž zní, že: *„[Z]e zákonného znění přitom expressis verbis plyne, že ke spáchání deliktu dojde, i pokud porušením zákona zadavatel pouze mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Ze zákona je tedy zřejmé, že postačí pouhá potencialita podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky.“*
62. Úřad se naplněním předmětné podmínky skutkové podstaty v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval dostatečně a v souladu rozhodovací praxí Úřadu a správních soudů, když uvedl, že pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem, nelze vyloučit, že by neobdržel nabídky i od „nových“ potenciálních dodavatelů v rámci „nového“ zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku, při jejichž konkurenci by zadavatel mohl obdržet pro něj výhodnější nabídky, než tu, kterou obdržel od vybraného uchazeče. Nelze totiž vyloučit, že pokud by zadavatel vyloučil všechny uchazeče a vyhlásil nové zadávací řízení, obdržel by i jiné nabídky, které by mohly splnit podmínky zadavatele.
63. Na základě uvedeného tedy konstatuji, že v šetřeném případě existovala potenciální možnost výběru vhodnější nabídky jiného uchazeče, a proto tuto námitku zadavatele považuji za nedůvodnou.
64. Rovněž není pravdou, že Úřad posuzoval odpovědnost zadavatele ve vztahu k novému zadávacímu řízení. Úřad výslovně uvedl, že *„zadavatel byl povinen po vyloučení všech pěti uchazečů o předmětnou veřejnou zakázku zrušit zadávací řízení podle § 84 odst. 1 písm. b)*

zákona. ... V případě, že by zadavatel i v novém zadávacím řízení trval na svém požadavku na maximální cenu předmětné veřejné zakázky, nelze také vyloučit, že by zadavatel obdržel nabídky s nabídkovou cenou odpovídající požadavkům zadavatele v zadávací dokumentaci, a tedy opět nabídku ekonomicky výhodnější, než tomu bylo v šetřeném případě.“ Z uvedeného závěru Úřadu je zřejmé, že povinnost vyloučit uchazeče se vztahuje k šetřenému případu. Stejně jako je zřejmé, že Úřad posuzoval potenciální obdržení ekonomicky výhodnější nabídky ve vztahu k šetřenému případu (i když by ji zadavatel obdržel v jiném zadávacím řízení), a výkladem nelze dovodit, že by tato nabídka byla ekonomicky výhodnější ve vztahu k jinému případu než šetřenému případu.

65. Pro úplnost uvádím, že jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí i z výše uvedeného, v případě, že by zadavatel postupoval v souladu se zákonem, byl by povinen všechny uchazeče z další účasti v zadávacím řízení vyloučit a zadávací řízení zrušit. Úřadu přísluší přezkoumávat výlučně to, zda postup zadavatele při zadávání veřejné zakázky byl v souladu se zákonem, nikoliv však konkrétní ustanovení dotačních podmínek, jak namítá zadavatel. Z výše uvedeného rovněž plyne, že není vyloučené, že by zadavatel v souladu s dotačními podmínkami stihl realizovat nové zadávací řízení, ve kterém by mohl své pochybení napravit a obdržet výhodnější nabídku.

Ke spáchání správního deliktu a uložené pokutě

66. K námitkám v bodu IV. rozkladu zadavatele uvádím, že ve své podstatě jde o námitky zadavatele svým obsahem totožné jako námitky zadavatele uvedené v bodu III. rozkladu. Konkrétně tedy jde o námitku, že postup zadavatele neměl vliv na výběr nejvhodnější nabídky v zadávacím řízení. V tomto směru proto odkazuji na odůvodnění přechodí kapitoly tohoto rozhodnutí („K vlivu postupu zadavatele na výběr nejvhodnější nabídky“) a odkaz na rozsudek NSS sp. zn. 6 A 126/2002 ze dne 27. 10. 2004 a na rozhodnutí Úřadu č. j. S65/2009/VZ-5283/2009/510/MCh ze dne 30. 4. 2009 považuji za irelevantní.
67. Nad rámec podaného rozkladu ke spáchání správního deliktu a uložené pokutě uvádím následující.
68. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku. Pro naplnění znaků správního deliktu dle výše uvedeného ustanovení tak musí být splněny základní podmínky, a to že za a) zadavatel nedodrží postup stanovený zákonem, přičemž za b) toto nedodržení postupu je způsobilé podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a současně za c) zadavatel uzavře s vybraným uchazečem smlouvu na veřejnou zakázku.
69. V daném případě zadavatel nedodržel postup stanovený zákonem tím, že při zadávání veřejné zakázky nedodržel postup stanovený v § 76 odst. 1 a 6 zákona ve spojení s § 6 zákona, když hodnotící komise nevyřadila nabídky všech uchazečů zadávacího řízení a následně zadavatel nevyločil tyto uchazeče z další účasti v zadávacím řízení, když cena jejich nabídek překračovala předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, která byla zadavatelem stanovena jako maximální výše peněžitého závazku zadavatele za dobu účinnosti smlouvy o dílo, čímž nesplnili požadavky zadavatele v zadávacích podmínkách, přičemž tento postup zadavatele, jak bylo dovozeno výše, mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem dne 16. 11. 2010 smlouvu

o dílo na plnění předmětné veřejné zakázky. Jednáním zadavatele tak byly naplněny všechny znaky správního deliktu ve smyslu § 120 odst. 1 písm. a) zákona a Úřad naplnění těchto znaků dostatečně zkoumal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. K naplnění znaku a) a b) správního deliktu Úřad uvedl zejména: skutková zjištění stanovení požadavku zadavatele na maximální peněžitý závazek za dobu účinnosti smlouvy o dílo v bodech 6. až 14. odůvodnění napadeného rozhodnutí, relevantní právní úpravu, relevantní výklad dotčených ustanovení zákona, relevantní judikaturu správních soudů a vlastní odůvodněné závěry z toho vyplývající, a to v bodech 37. až 58. odůvodnění napadeného rozhodnutí. K naplnění znaku c) správního deliktu Úřad v bodu 14. odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že dne 16. 11. 2010 uzavřel zadavatel s vybraným uchazečem smlouvu o dílo.

70. K uložené pokutě dále uvádím, že Úřad postupoval v souladu s § 121 odst. 2 zákona, když při určení výměry pokuty zadavateli přihlédl v bodech 66. a 67. odůvodnění napadeného rozhodnutí k závažnosti správního deliktu, způsobu jeho spáchání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. Úřad k šetřenému případu nenalezl žádnou polehčující ani přitěžující okolnost. Úřad při stanovení výše pokuty přihlédl i k ekonomické situaci zadavatele, přičemž shledal, že výše uložené pokuty stanovená v dolní polovině zákonné sazby, je vzhledem k souvislostem případu dostačující.
71. S ohledem na skutečnost, že zákonem č. 40/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, došlo s účinností od 6. 3. 2015 ke zkrácení délky subjektivní a objektivní lhůty stanovené v § 121 odst. 3 zákona pro zánik odpovědnosti právnické osoby za správní delikt, posoudil jsem, zda odpovědnost zadavatele za správní delikt konstatovaný ve výroku I. napadeného rozhodnutí nezanikla.
72. Podle § 121 odst. 3 zákona, ve znění účinném od 6. 3. 2015, platí, že odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.
73. Jak vyplývá z bodu 60. odůvodnění napadeného rozhodnutí, ke spáchání správního deliktu došlo dne 16. 11. 2010. Úřad se o možném spáchání tohoto správního deliktu mohl dozvědět nejdříve dne 25. 3. 2014, kdy mu byl doručen podnět k zahájení správního řízení, přičemž správní řízení bylo zahájeno dne 10. 11. 2014. Z uvedeného vyplývá, že odpovědnost zadavatele za správní delikt ani podle pozdější právní úpravy nezanikla.

VI. Závěr

74. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
75. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
Předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář, Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy